

Asha na místě odhodil a poté z místa činu utekl; v důsledku fyzického napadení poškozená utrpěla poranění hlavy, zhmoždění a oděrky pravého kolene, pro kteréžto zranění byla práce neschopna do 4.1.2016,

t e d y jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

jednak sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

č í m ž s p á c h a l

jednak zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a

jednak přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr.zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **o s m i (8) r o k ů**.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se **z v ý š e n o u o s t r a h o u**.

Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku se současně **r u š í** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.06.2016 č.j. 1 T 73/2016 – 68, který nabyl právní moci 01.08.2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ 41197518, částku ve výši **2.883,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal dne 16.6.2016 na obv. [REDACTED] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dne 26.1.2017, 15.6.2017 a 5.9.2017 byla ve věci provedena hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.

Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav:

Obžalovaný [REDACTED] spáchání skutku popřel s tím, že v předmětné době zdržoval se na [REDACTED]. Dále projevil lítost nad tím, co se poškozené stalo, přičemž s tímto nemá nic společného. Ze zajištěné fotodokumentace jasně vyplývá, že na této je úplně jiný člověk, který je vyšší, hubenější, má vyšší čelo, vyšší kouty, kdy nad rámeček tohoto má také svědky, to v podobě rodiny a družky, kteří potvrzují místo, kde se v danou dobu zdržoval. V té době měl před nástupem patnáctiletého trestu odnětí svobody, na což se psychicky připravoval. Neví, co po něm poškozená chce, protože ji nikdy v životě neviděl a neublížil jí. Dále uvedl, že na [REDACTED] zdržoval se od měsíce listopadu do 17. či 18. listopadu roku 2015 až do měsíce ledna, načež uvedl, že zde pobýval začátkem či koncem února roku 2015, byl zde do 17. listopadu roku 2014 až do února roku 2015 asi do poloviny. Dále uvedl, že neměl přehled o rocích, zřejmě se jednalo o rok 2015. Načež poté, v únoru 2016, na pár dní odešel k mamince, od níž nastoupil do výkonu trestu. Při svém skrývání na [REDACTED] vůbec nevycházela ven, veškeré jeho potřeby byly zajišťovány bratrem a družkou, přičemž věděla o něm celá rodina. Bratr, [REDACTED] byl s ním 24 hodin denně, občas navštívila její matka, družka a další členové rodiny. V prosinci roku 2015 v Mostě nebyl, bylo po něm vyhlášeno pátrání, na jeho osobu byla vypsána velká odměna a byl medializován v televizi. Na [REDACTED] měl zařízený byt s širokouhlou televizí, playstationem a dostatkem jídla, to včetně tabákových výrobků, tudíž neměl zapotřebí nikam jít a přepadávat „mladou ženskou“. K dotazu státního zástupce sdělil, že v Mostě má sestru [REDACTED], se kterou se nestýká. K dotazu obhájce uvedl, že před nástupem a v období tomuto předcházejícím, se změnila jeho tělesná konstituce, kdy v předmětné době vážil přes 90 kg. V současné době jeho váha činí 75 – 76 kg, což je jeho normální hmotnost. K rozporům uvedeným ve výpovědi před policejním orgánem a následně před soudem spočívajícím v období svého pobytu na [REDACTED], sdělil, že je to možné, neboť je to delší doba a má problémy s daty a měsíci, které si nepamatuje. To, co uváděl na Policii ČR, bylo pravdou. Před svým nástupem do výkonu trestu odnětí svobody, taktéž po dobu asi necelého týdne, pobýval u švagrové své sestry, [REDACTED], která bydlí na Ústecku, avšak lokalitu si nevybavuje, to bylo ještě před tím, nežli pobýval u své matky. K výpovědi poškozené, která byla mu přečtena, vypověděl, že tuto lituje, chápe ji, že prožila trauma a byla přepadena, avšak tato svým popisem druhu věci, pádu a úderu, prostě lže, to zejména z toho důvodu, že člověk po „ráně pěstí“ vypadá „hodně moc daleko jinak“. Dle fotografií poškozené a jejího výrazu na těchto, které byly mu Policií ČR ukázány, je poškozená určitě „narkomankou“, která po večerech nespí a navštěvuje bary, přičemž ze spáchání předmětného skutku osočila její pouze z toho důvodu, že viděla jeho tvář v televizi. Předmětný zločin nespáchal a na místě činu nebyl.

Z výpovědi jednotlivých svědků byly zjištěny následující skutečnosti:

Svědčce [REDACTED], jejíž výslech byl proveden v nepřítomnosti obžalovaného, to z důvodu jejího strachu z obžalovaného a s tím spojeného neustálého pláče, vypověděla, že k předmětnému incidentu došlo z 11. na 12. prosince, to poté, kdy odešla z návštěvy u kamaráda, a to směrem k diskotéce [REDACTED], přičemž vozidlo taxi nepřivolala si, neboť měla vybitý mobilní telefon. S ohledem na skutečnost, že ani před diskotékou se žádné vozidlo taxi nenacházelo, rozhodla se absolvovat cestu domů pěšky. Uprostřed své cesty mezi [REDACTED] a [REDACTED] slyšela „zaškobrtnutí“ nějaké osoby, proto se otočila a zahlédla nějakého muže, který svižnou chůzí kráčel za ní. V důsledku tohoto svoji chůzi zpomalila a uhnula mu z dráhy. Ve chvíli, kdy se chtěla podívat, zda se jí daný muž již vyhýbá, tento si ji k sobě přitáhl a udeřil ji do obličeje, v důsledku čehož upadla. Nějakou chvíli o sobě nevěděla a v šoku začala kolem sebe kopat nohama a mávat rukama. Po chvíli začala vnímat, co se kolem ní děje, kdy s dotyčným se prala a přetahovala se, chtěla volat o pomoc, ale vůbec to nešlo. Ve chvíli, kdy chtěla začít volat o pomoc, předmětný muž zvedl ruku, jako by ji chtěl

umlčet, proto přestala. Neví, jak dlouho to trvalo, připadalo jí to jako věčnost, s daným mužem se vzájemně dívali do očí, kdy on nic neřekl, nepromluvil. Začala ho prosit, ať si vezme vše, co chce, ale ať ji nechá žít, přičemž v té chvíli „hrabal“ se jí již v kabelce. Potom se zvedl, ona klečela nebo seděla, to si již nevybavuje, stál jakoby nad ní a měl jednu ruku v kapse, kdy toto ji vyděsilo, neboť obávala se vytažení zbraně, proto jej opakovaně začala prosit, ať ji nechá žít, že má malou dceru. Není schopna říci, jak dlouho tam muž stál a koukal, následně se dal na útěk, přičemž zaregistrovala, že jí z kabelky vytáhl i klíče a zmocnila se jí obava, že nebude mít kam jít, proto na dotyčného zavolala, aby jí hodil alespoň klíče, což učinil. Následně viděla, jak předmětný muž utíká směrem k diskotéce [REDAKCE] na schodiště, což ji „zvedlo ze země“ a utíkala pryč. V první chvíli nevěděla, co má dělat, kam má jít, doufala, že na silnici zachytí nějaké vozidlo a někdo jí pomůže. Neví, po jaké době vběhla do silnice, kdy počala skákat před příjíždějícím vozem od [REDAKCE], mávala rukama a vůbec ji nenapadlo, že by jí vůz mohl srazit. Vozidlo se jí podařilo zastavit, tomuto „bubnovala“ na kapotu, kdy řidič taxi dotázal se jí, co potřebuje. Oznamila mu, že byla přepadena, že potřebuje pomoci a že neví, co má dělat. Poté si jen pamatuje, že z vozidla taxi vystoupila nějaká paní, která ji chytla za ruku, začala ji uklidňovat, což v ní způsobilo pocit bezpečí, chtělo se jí spát, natáhla se na chodník, přítomná žena se jí snažila „přivést k sobě“. Není schopna říci, zda v předmětnou chvíli omdlela, či zda se jí udělalo špatně, neví, zda ji ze země zvedal a následně do vozu posadil a taktéž přivolal Policie ČR řidič taxi či přítomná žena. Poté, co ji policisté posadili do služebního vozu, vnímala jenom šumy a hlasy, nechápala a nevěděla, co se ve vozidle děje. Na místo následně přijelo vozidlo rychlé záchranné služby, byla na místě vyšetřena, prohlédnuta lékařkou a následně odvezena do nemocnice k vyšetření hlavy a kolene. Vybavuje si probíhající vyšetření v nemocnici a taktéž to, že z nemocnice chtěla odejít. Necítila se dobře, byla uklidňována personálem. V důsledku oděrky na čele, ke které došlo zřejmě úderem do hlavy, byla hospitalizována na chirurgickém oddělení na pozorování, což pro ni bylo opět traumatizující, neboť ozývaly se zde nářky nemocných lidí. Byla taktéž vyslechnuta a focena policisty, kterým vypověděla vše, co si pamatovala. Z důvodu svého nedobrého psychického stavu požádala si o propuštění z nemocnice, připadala si sama, chtěla být s rodinou. Dále uvedla, že bezprostředně po incidentu ji brněl obličej, neboť úder směřoval do čela a části nosu, měla pořád pocit, že jí z nosu teče krev, přičemž bolestivé začalo být i koleno, na které upadla. Žádných jiných zranění neutrpěla. V důsledku prožitého incidentu byla ve velmi špatném psychickém stavu, stala se „vězněm“ vlastního bytu, nemohla spát ani jíst, neustále viděla obličej pachatele. V důsledku toho, že jí byly odcizeny i doklady, propadla panice, že by jí dotyčný mohl vyhledat, přiblížit se k jejímu domovu. S ohledem na její psychický stav byla jí kolegou nabídnuta pomoc, kdy v důsledku jeho intervence kontaktovala ji pracovnice Probační a mediační služby, se kterou prožité řešila a kterou byla jí doporučena pomoc psychologa. O svém zážitku nechtěla se zmiňovat své malé dceři, která má nemocné srdce, tato však vnímala její stav a změny nálad, proto ji bez uvedení detailů sdělila, co se jí přihodilo. V té době navštěvovala psychologa, nebyla schopna odpovědět si na otázky, které se jí neustále „honily hlavou“. Zmiňovaný psycholog byl v té době jediný, kdo její stavy chápal, rozmluvy s ním jí činily úlevu, neobávala se říci mu, že se bojí tmy, že musí mít zatažené žaluzie, že se bojí po tmě chodit na toaletu. Její psychický stav se zhoršil ve chvíli, kdy bylo jí doručeno předvolání k hlavnímu líčení. V důsledku tohoto opět přestala spát, začala se bát, mít strach z lidí, které potkává. V současné době již odbornou pomoc nenavštěvuje, to i přes to, že se v noci opakovaně budí, přičemž zároveň má psychicky náročnou práci, to na dvanáctihodinové směny, kdy pracuje s mentálně postiženými lidmi. Bezprostředně po incidentu nacházela se v pracovní neschopnosti, to asi do 7. ledna, neboť dospěla k závěru, že být jenom „zalezlá doma“ nic neřeší. Dále pak vypověděla, že při incidentu byla jí odcizena peněženka s doklady a uloženými zlatými náušnicemi, které chtěla odnést na vyčištění, mobilní telefon a klíče, které jí byly vráceny. V peněžence byla rovněž hotovost, jejíž výši není schopna sdělit. Z odcizených věcí byly jí vráceny; utržený

přívěsek, zapalovač, bonbony a drobné mince a po nějaké době i mobilní telefon. K dotazu soudu pak uvedla, že daný muž k ní přistoupil k jejímu boku z pravé strany, chytil ji za ruce, za horní část, a když se na něho chtěla podívat, udeřil ji pěstí do obličeje. K dalším podrobnostem samotného incidentu sdělila, že přes svou bundu cítila jako by „tlak kabelky“, která se v jedné části ruky zasekla, to ve chvíli, kdy padala na zem, přičemž jedno ucho kabelky zůstalo zavěšené na její pravé ruce, druhé ucho kabelky držel daný muž. Svou ruku zvedla, čímž chtěla docílit toho, že si kabelku přitáhne k sobě. Toto již činila v prvotním šoku, když se uklidnila, chtěla volat o pomoc. Přítomný muž však zvedl ruku, v důsledku čehož přestala, neboť bála se, že by ji umlčel a začala mu říkat, ať si vezme všechno, co chce, ale ať ji nechá žít. V dané době byla již kabelka otevřená a daný muž se v ní hrabal, na což strnule koukala. Nepamatuje si, co přesně dělal přítomný muž ve chvíli, kdy padala na zem, neboť samotný pád si přesně nepamatuje. Začala jej vnímat až z důvodu bolesti kolene. Pamatuje si pouze úder a potom nějakou chvíli nic. Jako věčnost přišla jí chvíle, kdy si s předmětným mužem hleděli do očí, kdy hrozně divně přišlo jí, že během celého incidentu vůbec nepromluvil. Samotný jeho obličej jí děsil, kdy tento výraz je dle jejího názoru důvodem její nespavosti, neboť tento obraz se jí neustále vrací a promítá. Obličej muže si zapamatovala a při rekognici jej jednoznačně poznala. K dotazům obhájce pak uvedla, že obžalovaného poznala v televizi, v televizních novinách, to v krátké době po incidentu, bylo to ve chvíli, kdy byla doma, měla knihu a vypnutý zvuk u televize, čímž chtěla přenést myšlenky na něco jiného a oprostít se od toho, co se stalo, kdy ve chvíli, co zvedla oči od knihy, uviděla v televizi fotografii, přičemž neslyšela, co je hlášeno. Bezprostředně poté volala své matce s tím, že poznala člověka, který ji přepadl, byla v hrozném šoku, proto její matka ihned přijela k ní domů. V důsledku shlédnutí se jí opět zobrazilo to, co viděla každou noc, „zhmotnilo se to“ ve shlédnuté fotografii. Domnívá se, že předmětná relace byla vysílána TV Nova. Je si stoprocentně jistá, že se jednalo o téhož muže, kterého poznala podle hlubokých očí, které na ni nepůsobily dobře, samotný pohled nedokáže popsat. Oči, rty a nos poznala stoprocentně. V době, kdy na policii sestavovala „identikit“, tak ten obrázek neodpovídal pachateli, neboť objevila se před ní škála očí a bylo pro ni těžké vybírat, přičemž policistovi stále říkala, že to není ono. K výšce pachatele uvedla, že tento nebyl o moc vyšší, nežli ona, kdy její výška činí 164 cm, pachatel mohl být o 10 cm vyšší. Po zhlédnutí fotografie z kamery [REDAKCE] uvádí, že se zřejmě jedná o osobu pachatele, do obličeje mu však vidět není. Původně policistům k tomuto sdělila, že to nemůže být on, neboť v rukách nic nedržel, očekávala totiž, že bude mít peněženku a věci. Po opětovném zhlédnutí nahrávky se domnívá, že pravou ruku měl muž v kapse, načež vrátilo se jí prožitě, kdy pachatel, na kterého hleděla a který nad ní stál, měl ruku v téže kapse a zřejmě v ní držel její peněženku. K oděni pachatele mimo jiné uvedla, že tento byl oděn do černé prošívané bundy, kdy na levé ruce mohla být nějaká bílá nášivka nebo nápis. Tímto si však není jista. Na pachatele dobře viděla, neboť stál pod lampou a byl osvětlený. Předmětná bunda měla pouze stojáček nikoli velký límec. K následným dotazům vypověděla, že její dcera, které bude devět let, byla v době incidentu u svého otce, nikdy by své dítě bez zajištěného dozoru neopustila. K rozporům mezi svojí výpovědí učiněnou na policii a následně před soudem spočívajícím v tom, že před soudem nepamatuje si, co se stalo s předmětným mužem po pádu, ačkoliv na Policii ČR předmětně popsala, že dotyčný upadl s ní na zem, sdělila, že je to možné, neboť ucítila na nohách a těle váhu, přičemž když ze země zvedla se, byl dotyčný již zvednutý, kdy v nemocnici bezprostředně po incidentu měla tyto skutečnosti živě zaryté v paměti. Skutečnost, že před soudem nevypovídá v nepatrných podrobnostech zcela shodně, přisuzuje jednak uplynutí již delší doby a jednak zejména tomu, že se snaží tuto věc z hlavy si vytěsnit. Skutečnosti, které uvedla na Policii ČR, byly aktuální a čerstvě zapamatované. Při snaze o volání o pomoc jí dotyčným mužem nebyla přímo dána dlaň k ústům, toto bylo rukou muže naznačeno. K odcizeným náušnicím uvedla, že jednalo se o dva páry uložené v sametovém černém pouzdře, kdy tyto dokázala nakreslit na Policii ČR, přičemž následně byla Policii ČR dodána

jejich fotografie. Přesný seznam odcizených věcí uvedla rovněž při svém výslechu před policisty. S ohledem na uplynulý čas tento seznam před soudem zobecnila, kdy z větší části nejednalo se pro ni o důležité věci. Ke svému sledování televizoru v době, kdy viděla předmětnou fotografii pachatele, dále sdělila, že televizi v té době využívala pouze jako kulisu, to bez zapnutého zvuku, přičemž vyjma předmětné fotografie neviděla v předmětné televizi žádnou jinou osobu, která by odpovídala osobě pachatele. S nárokem na náhradu škody se nepřijala, neboť nechce peníze od člověka, který je schopen takového činu.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že neví přesně, kdy k události došlo, bylo to někdy v nočních hodinách, kdy coby řidič vozidla taxi vezl nějakou paní, načež od koupaliště přiběhla nějaká žena, která mu málem vběhla pod kola a byla v šoku. Poté, co stáhl okénko u vozu, mu tato sdělila, že u koupaliště za ní „někdo šel“, kdy cítila jeho kroky a následně ji zezadu napadl, načež sedla si na zem a posléze do jeho vozidla taxi. Daná žena byla vystresovaná, bála se, nevšiml si, zda utrpěla nějaká poranění. Přemlouvala ho, ať s vozidlem nikam neodjíždí, ať zůstane i se ženou přítomnou ve vozidle taxi s ní. Není si jist, zda Policii ČR a rychlou záchrannou službu na místo přivolával, či zda toto učinila žena ve vozidle, kterou vezl. Po chvíli ve vozidle, když se uklidnila, sdělila jim, že šla od Jalty uličkou směrem ke koupališti, kdy za sebou cítila něčí kroky, následně byla udeřena do hlavy, přičemž byl jí odcizen mobilní telefon a ještě nějaké věci, možná klíče, doklady a peněženka. V té chvíli se nikdo jiný na místě nenacházel. Ze svého místa na místo, kde k incidentu mělo dojít, neviděl. Taktéž pohyb osob nezaznamenal. K osobě obžalovaného pak uvedl, že tohoto nezná, není mu známo, pro jaký skutek je obžalovaný ve výkonu trestu, stejně tak nezná osobu poškozené, kterou při popsané situaci viděl poprvé. Dále sdělil, že nezná pana [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že u projednávaného incidentu nebyl přítomen, dozvěděl se o něm od Policie ČR. Neví přesně, kdy ke skutku došlo, pamatuje si, že předmětného večera ve večerních hodinách byla u něho na návštěvě poškozená [REDAKCE], která odešla v čase, který si nevybavuje. Dále uvedl, že poškozená je jeho známou, to po dobu mnoha let, kdy o incidentu se společně bavili pouze telefonicky, to asi dva dny poté. O skutečnosti, že poškozená nachází se v nemocnici, dozvěděl se od její matky s tím, že byla přepadena právě toho večera, kdy od něho odešla z návštěvy. Větších podrobností mu řečeno nebylo. S poškozenou se od incidentu neviděl a v současné době se s ní nevidá. K jejímu odchodu ze svého bytu uvedl, že poškozená odcházela našťvaná, kdy tento stav u ní vznikl v důsledku rozmluvy o výchově jeho syna. Při odchodu z jeho bytu nebyla poškozená nijak poraněna, domnívá se, že nebyla ovlivněna žádnou návykovou látkou ani alkoholem. K osobě obžalovaného uvedl, že tohoto nezná.

Svědčyně [REDAKCE] st., matka obžalovaného, vypověděla, že o projednávané věci jí není nic známo, je matkou obžalovaného, který se celý rok schovával u jejího druhého syna a vůbec nechodil ven. Po tuto dobu jej podporovala, osobně mu každý týden nosila jídlo, peníze. Dle jejího názoru obžalovaný nikde nebyl, nic neudělal, nikoho nepřepadl a nic neukradl, kdy k tomuto neměl ani žádného důvodu. V předmětné době měl obžalovaný nastoupit do výkonu trestu, na což nebyl připraven, přičemž trest rovněž nenastoupil, nejprve z důvodu její nemoci, posléze z důvodu nemoci své, kdy nemohl jít ani k lékaři. Po celou dobu, kdy se obžalovaný skrýval, byl podporován celou jeho rodinou, tj. bratry, sestrami, přičemž po celou dobu byl se svojí družkou a dětmi. Dále pak uvedla, že neví, kdy k projednávanému skutku mělo dojít, avšak trvá na tom, že obžalovaný „nevytáhl paty z bytu, ani neměl šanci, byla na něho veliká odměna“. Obžalovaného navštěvovala 2x týdně, kdy takovéto dny s ním trávila od rána do večerních hodin. Obžalovaný se nejprve ukrýval v [REDAKCE], přesnou adresu neví. Poté odešel bydlet na [REDAKCE]. Stěhoval se celkem třikrát, neboť ho hledali.

Obžalovaného navštěvovala na všech místech jeho pobytu. Na prvním místě pobýval asi po dobu tří měsíců, na druhém po dobu asi 14 dní a následně na [REDAKCE] asi po dobu tří nebo čtyř měsíců. V době, kdy se obžalovaný skrýval, byl s ním jeho bratr, [REDAKCE] a družka obžalovaného, [REDAKCE] kdy [REDAKCE] měl pro obžalovaného připraveny byty a určoval, kde obžalovaný bude se nacházet. Obžalovaného z místa na místo stěhovali; právě bratr [REDAKCE] a [REDAKCE]. K dotazu státního zástupce pak uvedla, že neví, ve kterých měsících či ve kterém roce se obžalovaný skrýval v [REDAKCE] a následně v [REDAKCE] a taktéž na [REDAKCE]. Dále uvedla, že v [REDAKCE] obžalovaný skrýval se tři až čtyři měsíce, následně pak 2 měsíce v [REDAKCE] na jí neznámé adrese a poté přemístil se do [REDAKCE], kde pobýval asi půl roku. K další trestné činnosti obžalovaného uvedla, že „tu vraždu její syn nespáchal“. Nikdy se nestalo, že by obžalovaný na místech, kde se skrýval, při jejím příchodu nebyl. Následně pak přesvědčovala soud o tom, že mluví pravdu, že obžalovaný neměl zapotřebí nikoho okrást a nikoho přepadnout, nic neudělal. Je pravdou, že obžalovaný má v Mostě sestru, tam však nechodil, neboť nemohl chodit ven, byl v celostátním pátrání, měl zatažená okna, ani nevěděl, zda je venku světlo či tma. Dále sdělila, že je „negramotná ženská a nemůže si všechno pamatovat“.

Svědék [REDAKCE], bratr obžalovaného, vypověděl, že o projednávané věci nic neví, není to však pravda, protože obžalovaný byl celou dobu, co byl v pátrání u něho, to bylo po dobu delší, nežli jeden rok. Není schopen sdělit datum či období, od kdy byl obžalovaný v pátrání. Společně s obžalovaným po dobu jeho skrývání se bydleli v [REDAKCE], kdy přesnou adresu neví, zde byl společně s obžalovaným a jeho přítelkyní, načež přestěhovali se do města v [REDAKCE] a potom opět do dalšího bytu, kdy adresy těchto míst nezná. Obžalovaný byl po celou tuto dobu doma, nechodil ven, vše zařizoval on. Společně s nimi bydlela obžalovaného přítelkyně, [REDAKCE], nikoli však po celou tuto dobu. Ke své osobě uvedl, že v předmětné době do práce nechodil, neboť je v invalidním důchodu, přítelkyni neměl, kamarády ano, žil normálním způsobem života, kdy jej kamarádi navštěvovali, přítomnost obžalovaného nikomu nenahlásili. Dále uvedl, že taktéž on své přátele navštěvoval, a to i přes noc, kdy obžalovaného na místě ponechal s jeho přítelkyní. Nikdy se nestalo, že by on i přítelkyně obžalovaného byli mimo byt. Obžalovaný nikdy nebyl sám. Obžalovaného takto hlídali, protože ho má rád a ví, že nic neudělal. Dále uvedl, že v Mostě mají sestru, se kterou se nevidají. Dále uvedl, že sestra z Mostu někdy přijede za nimi, oni za ní však nejedí. Za obžalovaným do bytů docházeli také matka, sestry a švagr, taktéž i kamarádi, kdy tito jim na základě jeho elektronické komunikace nosili jídlo a finance. Dále uvedl, že s obžalovaným byli třikrát a někdy i vícekrát týdně navštěvování matkou, to po celou dobu skrývání se. K osobě obžalovaného uvedl, že v minulosti užíval drogy, s čímž přestal v době, kdy měl ženu, v posledních letech už byl normální. O změnách bytu informoval matku tak, že jí zavolal, domluvil se s ní a z nádraží ji vzal k sobě domů. Prvním bydlištěm jejich skrývání bylo místo na [REDAKCE], kde pobýval s obžalovaným asi půl roku, poté ve městě, kde byli asi dva dny a následně na [REDAKCE], kde mohli být asi 6 měsíců až rok. Obžalovaný po celou dobu skrývání se koukal na televizi a povídali si. Kamarády, kteří obžalovaného navštěvovali, nechce jmenovat.

Svědčyně [REDAKCE], sestra obžalovaného, vypověděla, že o věci je jí známo, že obžalovaný by toho nebyl schopen, protože takový není, naopak té nebohé ženě by pomohl. Obžalovaný je gentleman, celá rodina si ho váží a důvěřují mu, má jejich podporu a respekt. Je pravdou, že obžalovaný na „lidi“ svým image působí chladnokrevně a agresivně, což v hloubi duše není. Je to normální citlivý člověk, který nemůže za to, jak vypadá. O projednávaném skutku jí není nic známo. Obžalovaný v Mostě nikdy nebyl. Bez své rodiny by nikam neodešel. Měl své starosti s rodinou, kdy vyhlášeno na jeho osobu bylo celostátní pátrání, což byl pro

něho šok. Od doby, co měl obžalovaný nastoupit předchozí výkon trestu, mu celá rodina pomáhala. Se svojí družkou [REDAKCE] se schovával v [REDAKCE], kdy adresa jí známa není. Obžalovaného po dobu jeho skrývání navštívila pouze jednou. Je jí známo, že po tuto dobu stěhoval se asi dvakrát. S ohledem na nutnost utajení jeho pobytu jí adresy pobytu obžalovaného nejsou známy. Po celou dobu jeho ukrývání jej navštěvovala matka, to tak jednou týdně, tj. 4x do měsíce. To je jí známo, protože matka bydlela na téže chodbě jako ona. Dále uvedla, že obžalovaný v Mostě nebyl, neboť zde nikoho blízkého nemá, pobývá zde sestra, se kterou se nestýkali léta. V Mostě měla pouze příbuzné bývalá družka obžalovaného, kdy jejím příbuzným byl taktéž pan [REDAKCE]. Tyto skutečnosti jsou jí známy, protože obžalovaného zná, ví jaký je a jak se cítí, zná tedy jeho pocity. Nikdy by se neloudal po ulicích, neboť toto neměl zapotřebí, vše potřebné měl zajištěno od rodiny. Byl psychicky na dně. Po dobu svého ukrývání byl obžalovaný pořád doma, koukal na televizi a přemýšlel, jaké to bude ve výkonu trestu odnětí svobody. Nemohl chodit ven, ani koukat z okna, kdy toto všechno viděla, když obžalovaného navštívila a také bylo jí to sděleno matkou. Obžalovaný se po doručení výzvy k nástupu trestu přestěhoval do [REDAKCE], kdy adresu nezná. Poté už se nestěhoval. Obžalovaného navštívila dne 11.2.2016, více jej navštěvovat nemohla s ohledem na svých pět dětí. Matkou jí bylo taktéž sděleno, že obžalovaný bydlel na [REDAKCE].

Svědkyňě [REDAKCE], družka obžalovaného, vypověděla, že „ta věc“ není vůbec žádná pravda, není možné, co „ta žena“ vypověděla, neboť by se s poškozenou musela znát, přičemž neznal ji ani obžalovaný, protože s ním byla celou dobu. Dále uvedla, že v říjnu 2015 nebo 2016 se stěhovali na [REDAKCE], kdy byli spolu po celou dobu a v březnu obžalovaný nastupoval dobrovolně do [REDAKCE] na vazbu. Určitě se jednalo o rok 2016, neboť obžalovaný ukrýval se rok, přičemž jej nenechávala samotného. Odskočila si třeba na dva dny, když si „střídala děti“ s babičkou, kdy tyto jezdila „vyměňovat“ do [REDAKCE], a to tím způsobem, že týden měla jedno dítě u sebe, pak toto odvezla, dva dny setrvala doma a následně si vzala dítě druhé. Neví, kdy k předmětnému skutku mělo dojít, obžalovaný neměl ke spáchání takového skutku důvod, neboť měl všeho dost. Obžalovaný nikdy nebyl sám, neboť když ona odjela s dítětem, byl s obžalovaným jeho bratr, [REDAKCE]. Takto se u obžalovaného střídali, neboť se samoty bál, byl to „strašidelnej barák“ a obžalovaný připravoval se psychicky na nástup tak velkého trestu. [REDAKCE] s obžalovaným být musel, protože má všechny rád a musí tedy poslouchat každého z nich. Při svých odjezdech dala [REDAKCE] pokyn, aby s obžalovaným setrval. Obžalovaný byl taktéž navštěvován rodinou, která s ním pravidelně trávila čas od rána do večera. To v intervalech 2x až 3x týdně. Nákupy zajišťovala v blízké večerce. Dále vypověděla, že na [REDAKCE] s obžalovaným pobývala po dobu šesti měsíců. Zpočátku ukrývali se na [REDAKCE], to taktéž po dobu šesti měsíců, nejprve v bytě pana [REDAKCE], poté týden na [REDAKCE] u soudu v blízkosti Penny a poté v [REDAKCE] na [REDAKCE], to od října 2016 do března, tedy nástupu obžalovaného do výkonu trestu. Od dubna 2016 tedy pobývali na [REDAKCE], v prosinci 2015 pobývali na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Obžalovaný na tom byl psychicky špatně, „jeho stěhování“ v době skrývání se vypadalo tak, že jej oblékli do montérek, drželi se spolu a takto šli. Nikdy nestěhovali zařízení či nábytek. Po celou dobu trávili spolu u televize, hrou s dítětem a péčí o něho. Dítě nechodilo ven, pouze bylo bráno na nákupy. K dotazu státního zástupce pak uvedla, že s obžalovaným se seznámila před deseti lety, kdy jako druh a družka jsou spolu osm roků, to poté, co obžalovaný měl jinou družku, [REDAKCE], kterou opustil v roce 2009, přičemž setkávali se jako přátelé, neboť spolu mají dvě děti. Trestného činu vraždy měl se obžalovaný dopustit na paní [REDAKCE], což nebyla jeho družka, žili spolu v jedné domácnosti, to v době, kdy s obžalovaným byla ona sama odloučena asi po dobu jednoho roku. Poté se spolu s obžalovaným k sobě vrátili. Je si jistá tím, že „tu vraždu“ nespáchal, neboť ji samotnou při několikaletém soužití neuhodil, „ruku na ni

nevztáhl“. Obžalovaný do výkonu trestu nastoupil 23.3.2016. Předtím bydleli na [REDACTED], to od října roku 2015 do března, než nastoupil.

Svědkyňě [REDACTED], sestra obžalovaného, vypověděla, že „celá věc je výmysl“, obžalovaný by to v životě neudělal, je to pošpinění rodinnou „nebožky“, za co dostal 15 let, její rodina se mu mstí. K osobě poškozené uvedla, že tuto ani její jméno nezná. Je si jistá, že obžalovaný předmětný skutek nespáchal, protože s ním byla „furt“ v kontaktu. Je přesvědčená, že obžalovaný takového skutku není schopen, toto ví proto, že je jeho sestrou od jedné matky a znají se takto navzájem. Domnívá se, že poškozené se hodilo, že viděla fotografii obžalovaného v televizi, proto po tak dlouhé době podala trestní oznámení. Není jí známo, kdy k předmětnému skutku mělo dojít. S obžalovaným byla každý den v kontaktu, neustále s ním byl někdo z rodiny, s obžalovaným se vídala jednou za dva dny, to po dobu jednoho měsíce. Následně uvedla, že to tak bylo „furt“, než nastoupil do výkonu trestu. K předmětnému skutku nedošlo, obžalovaný je nevinný, neboť to udělat nemohl, protože s ním neustále někdo byl, a to 24 hodin denně. Je jí známo, že s obžalovaným byl také [REDACTED]. Dále uvedla, že časové údaje týkající se pobytu jednotlivých členů rodiny s obžalovaným není schopna sdělit, je si však jistá, že s ním vždy někdo byl. Toto ví na základě toho, že si to myslí. Adresy pobytu obžalovaného v době, kdy se skrýval před nástupem trestu odnětí svobody, není schopna sdělit. Ví pouze, že první byt nacházel se na [REDACTED], kde obžalovaný pobýval 2 – 3 dny, poté musel odejít pryč, neboť obával se vyzrazení místa svého pobytu, tj. aby ho tam lidé nepoznali. Následně pak bydlel v [REDACTED], to po dobu asi půl roku a pak až do nástupu výkonu trestu pobýval na [REDACTED]. Dále pak uvedla, že obžalovanému kupovala a nosila jídlo, na [REDACTED] za ním byla jedenkrát. Do [REDACTED] a na [REDACTED] jezdila taktéž. Za obžalovaným taktéž jezdila matka, a to na všechna místa, tak 2x až 3x v týdnu. Matka s obžalovaným byla třeba i 20 dní v měsíci. Takhle to bylo „furt“. Dále sdělila, že v Mostě mají sestru, se kterou se nestýkají, obžalovaný za ní nikdy nebyl, neví, co by tam dělal, bylo jí to řečeno a domnívá se to.

Svědkyňě [REDACTED] ml., sestra obžalovaného, vypověděla, že projednávaný skutek je úplný nesmysl, neboť obžalovaný k tomuto sklonu nemá, nikdy v životě by ženě neublížil. S obžalovaným mají dobrý vztah, přičemž vídají se málo a jako by na dálku. Obžalovaný ji v Mostě navštívil, to v době, když se stala „ta vražda“, kdy u ní přebýval asi po dobu tří dnů, poté všichni odjeli. Následně se s obžalovaným viděla v [REDACTED] u matky a naposledy pak v dubnu v [REDACTED] u hlavního líčení, kdy nepamatuje si, kterého roku to bylo. O projednávaném skutku dozvěděla se od příbuzných, podrobnosti jí známy nejsou. Nevěří tomu, že obžalovaný daný skutek spáchal, taktéž nevěří, že spáchal skutek, pro který je nyní ve výkonu trestu. Je jí známo, že obžalovaný nastoupil výkon trestu sám, neboť už se nechtěl schovávat a nechtěl dělat problémy rodině. Údajně se zdržoval u bratra [REDACTED]. Za obžalovaným v době, kdy se skrýval, do Ústí nejela, neboť byli všichni hlídáni. Kdykoliv volala matce, tak tato nebyla doma, neboť obžalovanému odnášela jídlo. Ví, že obžalovaný byl při svém skrývání po celou dobu s bratrem [REDACTED], který nechodil ani ven, byli pořád spolu, kdy tímto si je jista z toho důvodu, že vždy když přijela k matce do Teplic, to bylo tak jedenkrát za měsíc či dva měsíce, tak [REDACTED] tam nebyl. Podle těchto svých návštěv u matky usuzuje, že [REDACTED] byl stále s obžalovaným, přičemž ví to také z doslechu od svých sester.

Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny.

Znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí byly stanoveny hodnoty poškozené odcizených věcí, a to; dámská kabelka na částku 360 Kč, svazek klíčů s přívěskem berušky na částku 150 Kč, dámská koženková peněženky na částku 390 Kč, dvoje zlaté náušnice v plyšovém pouzdru na částku 2 080 Kč, mobilní telefon zn. Nokia Asha včetně SIM karty a paměťové karty na částku 930 Kč, parfém zn. Chloe na částku 600 Kč,

plynový zapalovač s modrým potiskem orla na částku 50 Kč a dva ks bonbónů zn. Dalma na částku 4 Kč.

Z protokolu o rekognici osoby vyplývá, že poškozená [REDAKCE] po řádném poučení a popsání osoby pachatele, označila osobu pod číslem 3, tj. obžalovaný [REDAKCE], a to bezpečně podle očí, kdy tento je mužem, který ji v prosinci roku 2015 přepadl.

Fotografickou dokumentací pořízenou z kamerového záznamu diskotéky [REDAKCE] v Mostě, je mj. zaznamenán nejprve samostatný pohyb poškozené, následně pohyb poškozené a za ní krácejícího muže, který k její pohybující se osobě se přibližuje a poté návrat samotného předmětného muže, to stejnou trasou, přičemž tento mají další dvě neznámé osoby.

Lékařskou zprávou a zprávou propouštěcí je zdokumentován zdravotní stav poškozené, to včetně způsobených poranění, bezprostředně po incidentu, kdy tato utrpěla zhmoždění hlavy v oblasti čelní a nad kořenem nosním a rovněž zhmoždění a oděrku pravého kolene, přičemž z předmětných listin je mj. patrné, že poškozená byla při návratu z návštěvy napadena jinou osobou, která udeřila ji do obličeje a následně okradla, přičemž ošetřujícím lékařem je mj. ve zprávách taktéž zaznamenán strach, nespavost a stres u poškozené.

Ze zprávy Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy je mj. patrné, že poškozená vyhledala odbornou pomoc na doporučení PMS v Mostě, to z důvodu svého špatného psychického stavu v důsledku brutálního loupežného přepadení dne 12.12.2015. U poškozené bylo za neustálého pláče shledáno vyděšení, emoční labilita a změny nálad, v důsledku čehož trpí nespavostí, budí se hrůzou, strach vyjít po setmění ven bez doprovodu, rovněž strach o dceru a taktéž strach ze sledování její osoby. Psychický stav poškozené se mírně zlepšil po pravidelných návštěvách, asi po čtyřech měsících, načež následovalo opětovně jeho zhoršení, to poté, co poškozená byla Policií ČR vyzvána ke ztotožnění pachatele. Závěrem zprávy pak plyne doporučení spočívající v nevhodnosti kontaktu poškozené s pachatelem u soudního líčení, to právě s ohledem na její psychický stav.

Ze zprávy Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR bylo zjištěno, že tato připojila se s nárokem na náhradu škody, to ve výši 2 883 Kč, což jsou náklady nutně vynaložené na zdravotní péči poskytnutou poškozené [REDAKCE].

Protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací je dokladováno; jednak místo činu samotné, jednak poranění způsobená poškozené a jednak věci na místě nalezené (stopa č. 1 – bonbón zn. Dalma, stopa č. 2 – přívěsek beruška, stopa č. 3 – zapalovač, stopa č. 4 – mince v hodnotě 5 Kč, stopa č. 5 – mince v hodnotě 20 Kč a stopa č. 6 – mobilní telefon zn. Nokia), přičemž Protokolem o vrácení věci je doloženo navrácení předmětných a na místě činu nalezených věcí poškozené.

Z pořízených fotografií svazků klíčů poškozené je patrné, že tento obsahuje 2 ks klasického klíče FAB, 1 ks bezpečnostního klíče a 1 ks malého klíče od poštovní schránky, přičemž tyto jsou spojeny kovovým kroužkem společně s kovovou stříbno-modrou karabinou.

Záznamem o použití služebního psa je doloženo použití služebního psa Policie ČR na místě činu dne 12.12.2015 v čase 04.50 hodin, to však bez kladného výsledku s ohledem na frekventovanost místa činu. Úředním záznamem k zajištěné pachové stopě je pak doloženo její nevyhodnocení, to včetně odůvodnění.

Z příjmového daňového dokladu vyplývá, že mobilní telefon zn. Nokia 503 byl zakoupen dne 20.7.2014 za částku 1 495 Kč.

Ze zpráv společnosti [REDAKCE] a.s. bylo mj. zjištěno, že poškozené odcizená platební karta nebyla ode dne 12.12.2015 od 02.30 hodin vyzkoušena ani jinak zneužita, přičemž téhož dne byla zablokována.

Zprávou PMS Most je doloženo zahájení činnosti ve věci poškozené [REDAKCE].

Z úředních záznamů Policie ČR ze dne 12.12.2015, je mj. patrné, že dne 12.12.2015 byla vyslána motorizovaná hlídka do ul. [REDAKCE], kde mělo dojít k přepadení ženy, které měla být odcizena kabelka. Po příjezdu na místo, byla zde přítomna již jiná policejní hlídka, kdy probíhalo vytěžení poškozené, která byla v šoku, trásla se a stěžovala si na bolest hlavy, v důsledku čehož byla na místo přivolána rychlá záchranná služba, kterou bylo provedeno prvotní ošetření poškozené a následný její převoz do nemocnice Most, kde došlo k její hospitalizaci. V poškozené byla ztotožněna [REDAKCE], která uvedla, že procházela kolem diskotéky [REDAKCE], kde nestála žádná vozidla Taxi, proto rozhodla se jít do svého domova pěšky, přičemž ve směru k Aquadromu uslyšela za sebou kroky a uviděla siluetu muže, kterého chtěla nechat projít. Tento ve chvíli, kdy kolem ní procházel, nečekaně udeřil ji pěstí do obličeje, čímž ji povalil na zem a chtěl jí odcizit kabelku, o níž se přetahovali, v důsledku čehož vypadaly některé věci na zem. Následně se daný muž zmocnil její peněženky, mobilního telefonu a klíčů, přičemž snažila se volat o pomoc, načež prosila jej, aby jí vrátil alespoň klíče, které po ní hodil a z místa utekl. Poškozená poté došla ke komunikaci, odkud byla jí přivolána pomoc. K předmětnému muži poškozená sdělila, že jednalo se o osobu [REDAKCE]. Na místě činu byly pak nalezeny; zapalovač, bonbón, figurka beruška, mince v hodnotě 5 Kč a 20 Kč a mobilní telefon zn. Nokia, o čemž byl informován policejní výjezd. Na místo činu byl poté přivolán policejní psovod.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 6.1.2016, plyne obdobný popis skutku jako z úředního záznamu sepsaného dne 12.12.2015, přičemž nad rámec tohoto bylo zjištěno, že po předchozí výzvě se na linku 158 přihlásila svědkyně [REDAKCE], která sdělila, že je osobou, která byla dne 12.12.2015 přepravována vozidlem Taxi, přičemž na autobusové zastávce u [REDAKCE] při nastupování do vozidla, všimla si nějakého muže, který běžel ve směru od [REDAKCE] k [REDAKCE]. Tomuto však nevěnovala žádnou pozornost, pouze shlédla, že pokračoval v běhu až ke schodišti vedoucímu k diskotéce [REDAKCE], kterým pravděpodobně vyběhl až nahoru. Vizáž ani odění tohoto muže si nevybavuje, nepoznala by jej. Chvilí poté se u vozidla Taxi ze stejného směru objevila žena, která řidiči sdělovala, že byla právě přepadena.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 6.1.2016 vyplývá, že dne 14.12.2015 byl společně s poškozenou [REDAKCE] sestaven portrét pachatele – identikit, to dle popisu osoby, který poškozená uvedla. Dne 15.12.2015 poškozená telefonicky kontaktovala policejní orgán s tím, že v médiích zahlédla fotografii muže, který byl totožný s mužem, který ji v Mostě dne 12.12.2015 přepadl. Následným šetřením bylo zjištěno, že v médiích, konkr. Televizí Nova, byla zveřejněna fotografie obžalovaného, jakožto osoby celostátně hledané.

Vytvořeným identikitem je doložen pravděpodobný vzhled pachatele, který byl vytvořen na základě popisu osoby poškozenou.

Detailem Pátrání po osobách, je doloženo pátrání po osobě obžalovaného, to na základě příkazu k dodání do výkonu trestu ze dne 2.9.2015, jenž vydal Krajský soud v Ústí nad Labem ve věci sp.zn. 3 T 11/2014, přičemž výzvu k nástupu tohoto trestu odnětí svobody obžalovaný převzal dne 6.8.2015, avšak výkon tohoto nenastoupil.

Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 22.12.2015 bylo mj. zjištěno, a to na základě informací a poznatků, že v důsledku pátrání po osobě obžalovaného, tento s největší pravděpodobností mj. skrýval se před nástupem trestu odnětí svobody u své setry, [REDAKCE], na odrese [REDAKCE], kdy vytežením osob bylo mj. zjištěno, že dne 18.12.2015 byla na chodbě předmětného domu potkána [REDAKCE] v přítomnosti dvou mužů, z nichž jednomu bylo vidět do tváře, druhý muž se zjevně schovával kapucí, načež rychlou chůzí zmizel do bytu [REDAKCE], přičemž jeho popis mohl odpovídat popisu hledaného obžalovaného. Následnou prohlídkou uvedeného bytu nebyla shledána přítomnost obžalovaného, to i přes lživé tvrzení [REDAKCE] spočívající v tom, že je v bytě sama, pouze s dětmi, kdy v bytě nacházel se ještě [REDAKCE].

Pořízenými fotografiemi je zadokumentován oděv obžalovaného, v němž dne 25.3.2016 tento nastoupil výkon trestu odnětí svobody, kdy tento je tvořen tmavou bundou do pasu s kapucí a náplety v oblasti rukávů a pasu, plátěnými kalhotami světlé barvy a teniskami tmavé barvy s tkaničkami bílé barvy.

Oznámení předmětné události Policii ČR na linku 158 je zdokumentováno a zaznamenáno na CD disku, kdy obsah tohoto byl rovněž přepsán do písemné podoby, ze kterých mj. vyplývá, že oznamovatelem skutku byl [REDAKCE], který toto nahlásil coby řidič vozidla Taxi, jehož o pomoc žádala přepadená a zbitá žena, která byla v šoku.

Z protokolu o rekognici osoby dle fotografií vyplývá, že poškozená se stoprocentní jistotou označila jakožto pachatele činu osobu pod č. 2, tedy obžalovaného [REDAKCE].

Zprávou Úřadu práce České republiky jsou doloženy veškeré evidence obžalovaného, to včetně posledního období od 30.5.2013 do 28.4.2015, načež je vyznačeno sankční vyřazení, přičemž dále zjištěno bylo, že obžalovaný není příjemcem dávek pomoci v hmotné nouzi.

Z centrální evidence vězňených osob bylo mj. zjištěno, že obžalovaný v současné době ve věznici [REDAKCE] vykonává jemu uložený trest odnětí svobody, a to rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 3 T 11/2014, kdy výkon tohoto trestu odnětí svobody je vyznačen ke dni 25.3.2031.

Přehráním relace Televize Nova je doloženo pátrání po osobě obžalovaného, jakož i zveřejnění jeho fotografie, to v důsledku jím nenastoupeného trestu odnětí svobody, který byl mu uložen za jinou závažnou trestnou činnost, a to Krajským soudem v Ústí nad Labem ve věci sp.zn. 3 T 11/2014.

Ze zprávy Magistrátu města Teplice, Odboru správních činností - oddělení přestupků je patrné, že proti obžalovanému ve třech případech nebylo zahájeno přestupkové řízení, to ve všech případech pro přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (svým spácháním datovaných do roku 2008), kdy ve všech případech došlo k odložení věci.

Ze zprávy Městského úřadu v Dubí plyne, že proti obžalovanému nebylo tímto vedeno žádné přestupkové řízení.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti dvanáctkrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, a to jak majetkového, tak i násilného charakteru, naposledy pak rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.6.2016 sp.zn. 1 T 73/2016, který nabyl právní moci dne 1.8.2016, kterým byl odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, pro jehož výkon byla zařazen do věznice s ostrahou.

Z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 20.12.2013 č.j. 31 T 217/2013 – 62, který nabyl právní moci dne 30.1.2014, je patrné, že tímto byl obžalovaný odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 3 roků, tj. do dne 30.1.2017.

Z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.6.2016 č.j. 1 T 73/2016 - 68, který nabyl právní moci dne 1.8.2016, vyplývá, že tímto byl obžalovaný odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, pro jehož výkon byla zařazen do věznice s ostrahou. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1.8.2016 č.j. 4 To 272/2016 – 81, je pak patrné zamítnutí odvolání obžalovaného, jež bylo podáno proti shora citovanému rozsudku Okresního soudu v Teplicích.

Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.4.2015 č.j. 3 T 11/2014 – 935, který nabyl právní moci dne 14.7.2015, bylo zjištěno, že tímto byl obžalovaný odsouzen pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr.zákoníku, mj. k trestu odnětí svobody v trvání 15 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14.7.2015 sp.zn. 7 To 58/2015, je pak shledáno zamítnutí odvolání obžalovaného směřující proti výše citovanému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána a není tedy pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.

V hlavním líčení byly dále provedeny jednotlivé důkazy, z nichž jako usvědčující, lze využít zejména výpověď samotné poškozené [REDAKCE], která velmi podrobně a opakovaně bez výrazných rozporů, popsala násilné a agresivní jednání obžalovaného, který v předmětnou chvíli nacházel pod lampou veřejného osvětlení, tedy na místě osvětleném, přičemž s poškozenou si beze slov notnou chvíli hleděli do očí, na základě čehož jej bezpečně, coby pachatele, poznala jednak na fotografii zveřejněné Televizí Nova, to v důsledku pátrání po jeho osobě v souvislosti s jinou závažnou trestnou činností a následně pak při rekognici osoby dle fotografií a taktéž zcela jednoznačně poznala jej a označila, jakožto pachatele, který ji fyzicky napadl a taktéž odcizil jí věci, při rekognici in natura. Její výpověď je pak v podstatné části podepřena výpovědí svědka [REDAKCE] který byť nebyl samotnému incidentu přítomen, vypověděl mj., že mu, coby řidiči vozidla Taxi, při cestě se zákaznicí, vběhla neznámá žena před vozidlo, byla v šoku, vystresovaná, bála se a sdělila mu, že šla od [REDAKCE] uličkou směrem ke koupališti, kdy za sebou cítila něčí kroky, následně byla udeřena do hlavy, přičemž byl jí odcizen mobilní telefon a ještě nějaké věci, možná klíče, doklady a peněženka. Výpověď poškozené je taktéž podepřena výpovědí svědka [REDAKCE], jenž u

projednávaného incidentu rovněž nebyl přítomen, avšak mj. vypověděl, že předmětného večera ve večerních hodinách byla u něho poškozená na návštěvě, přičemž při svém odchodu z jeho bytu nebyla tato nikterak poraněna a ani zjevně ovlivněna žádnou návykovou látkou ani alkoholem. Z listinných důkazů je pak výpověď poškozené v souladu s lékařskými zprávami dokládajícími mj. její zranění způsobená při incidentu, rovněž s protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací, jimiž je zadokumentováno samotné místo činu, to včetně na tomto nalezených věcí poškozené, jakožto věcných stop, taktéž s protokoly o rekognici dle fotografií a rovněž o rekognici osoby, z nichž vyplývá, že poškozená po řádném poučení a popsání osoby pachatele, označila, coby pachatele skutku, a to zcela bezpečně, právě obžalovaného, dále s Protokolem o vrácení věci, jímž je doloženo navrácení předmětných a na místě činu nalezených věcí poškozené, jakož i se zprávou Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, z níž mj. vyvstává špatný psychický stav poškozené, to v důsledku brutálního loupežného přepadení dne 12.12.2015 a taktéž nutnost odborné péče o poškozenou, dále pak se zprávou PMS Most, která svědčí o započetí spolupráce s poškozenou a rovněž s výše podrobně citovanými záznamy Policie ČR a taktéž s pátrací relací Televize Nova, v rámci jejíhož vysílání bylo po obžalovaném pátráno, přičemž byla taktéž zveřejněna jeho fotografie.

Zatímco poškozená od počátku zcela shodným způsobem popisuje průběh prožitého incidentu, to včetně děje tomuto předcházejícímu a taktéž děje nadcházejícího, to současně i s detailními sděleními týkajícími se; jak jí způsobených zranění, tak i psychických problémů, které provázely jí ještě po dlouhou dobu od samotného incidentu, přičemž její výpověď je provázena zjevným emočním vypětím a soustavným pláčem, kdy zcela totožné vyplývá i z výpovědi učiněné v řízení přípravném, popis skutku ve svém jádru shoduje se; jak s úředními záznamy Policie ČR pořizovanými bezprostředně po skutku, tak i s popisem události uvedeným v lékařských zprávách, obžalovaný od počátku spáchání činu popírá (v řízení přípravném zejména s tím, že celá loupež je na jeho osobu vykonstruovaná ze strany [REDAKCE], který má v Mostě rodinu, a který je otcem jeho zemřelé družky, kvůli které nyní nachází se ve výkonu trestu odnětí svobody), oproti čemuž (při svém výslechu před soudem v rámci konaných hlavních líčení, tento argument již nevyslovil a svoji obhajobu soustředil zejména na skutečnost, že v předmětné době skrýval se před nástupem trestu odnětí svobody, kdy bylo o něho postaráno celou rodinou, měl vše, co potřeboval a tudíž neměl zapotřebí „někam jezdit a přepadávat mladou ženskou), přičemž rovněž opakovaně vyjádřil lítost nad tím, co se poškozené stalo, následně její výpověď označil za lživou a její osobu „narkomankou“, která po večerech nespí a navštěvuje bary. Obžalovaným před soudem vyslovená obhajoba je sice podporována výpověďmi svědků - členů jeho rodiny, a to; [REDAKCE] st., matkou obžalovaného, [REDAKCE], bratrem obžalovaného, [REDAKCE], sestrou obžalovaného, [REDAKCE], družkou obžalovaného, [REDAKCE], sestrou obžalovaného a [REDAKCE] ml., sestrou obžalovaného, avšak tyto je dle názoru soudu nutno považovat za nevěrohodné a ryze účelové, kdy právě takovými činí je mj. jejich vlastní obsah, to zejména jejich prohlášení o dlouhodobé pomoci obžalovanému skrývat se před nástupem výkonu trestu odnětí svobody za jinou závažnou trestnou činnost, kdy před soudem učiněné výpovědi zcela zjevně směřují k další pomoci obžalovanému, v tomto případě nikoli v podobě skrývání se, nýbrž v zeslabení jeho viny či usvědčujících důkazů a s tím souvisejícího zeslabení či úplnému vyhnutí se sankci za jeho závažné protiprávní jednání. Tento závěr soudu je pak jednoznačně podepřen dalšími jednotlivými výroky jmenovaných svědků, které jsou ve zjevné kolizi či si odporují. Svědkyně [REDAKCE] st. byť u projednávaného skutku přítomna nebyla, je mj. však bez reálného podkladu přesvědčena o tom, že se obžalovaný ničeho nedopustil, to proto, že se za pomoci rodiny ukryval před nástupem výkonu trestu odnětí svobody a ze strany rodiny měl všeho dosti, přičemž jej dvakrát týdně navštěvovala a tudíž ví, že obžalovaný neopustil byt, to přesto, že nebyla schopna soudu sdělit ani místa pobytu

obžalovaného, jakož ani období, po která se takto ukrýval, kdy znám jí rovněž není datum ani období, kdy k danému skutku došlo. Svědek [REDAKCE], který rovněž nebyl ničemu přítomen a který měl být tím, kdo určoval místa pobytu obžalovaného v době jeho ukrývání se, mj. nebyl soudu schopen sdělit adresy míst, kde se obžalovaný ukrýval, přičemž zároveň odmítl soudu sdělit jména osob, které obžalovaného při jeho ukrývání se navštěvovaly. Jeho tvrzení spočívající v tom, že obžalovaný nebyl po dobu svého ukrývání, tj. více jak jeden rok, nikdy sám, neboť jej společně s jeho družkou, která s nimi však nebydlela po celou dobu, kdy on sám žil si zároveň běžným životem, tj. chodil ven za kamarády, a to i přes noc, hlídali, to proto, že obžalovaného má rád a ví, že nic nespáchal, jeví se jakožto nereálné. Tento závěr soudu je pak podepřen tvrzením samotného obžalovaného, který mj. uvedl, že jeho bratr, [REDAKCE] byl s ním 24 hodin denně, občas navštívila družka a další členové rodiny. Svědkyně [REDAKCE], která taktéž samotnému incidentu přítomna nebyla a obžalovaného po dobu jeho ukrývání se navštívila pouze jedenkrát, kdy adresy jeho pobytu jí nejsou známy, je přesvědčena o tom, že obžalovaný v Mostě nebyl, po celou dobu byl uzavřen v bytě a koukal na televizi, kdy toto je jí známo proto, že obžalovaného zná, ví, jaký je a jak se cítí, zná tedy jeho pocity. Svědkyně [REDAKCE] mj. pak celou věc označila za nepravdu, neboť ona sama poškozenou nezná a neznal jí rovněž obžalovaný. Své prvotní tvrzení spočívající v tom, že byla po celou dobu s obžalovaným, pak sama zeslabila sdělením o tom, že si sama jezdila „vyměňovat“ děti, v důsledku čehož opouštěla úkryt obžalovaného na dva dny. Následně pak přes již uvedené sdělila, že po dobu její nepřítomnosti byl s obžalovaným, [REDAKCE], který s obžalovaným musel být, neboť je má všechny rád a musí poslouchat každého z nich. Její výpověď spočívající v soustavné přítomnosti s obžalovaným je pak ve zjevné kolizi s tvrzením samotného obžalovaného, který mj. uvedl, že jeho bratr, [REDAKCE] byl s ním 24 hodin denně, občas navštívila družka a další členové rodiny. Svědkyně [REDAKCE] si je mj. jista tím, že obžalovaný není předmětného skutku schopen, neboť je jeho sestrou od jedné matky a znají se takto navzájem, přičemž celou věc označila za pošpinění rodinnou poškozené „nebožky“ z jiné trestní věci, za což byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 15 roků. Obžalovaný se předmětného skutku nedopustil, neboť s ním byla „furt“ v kontaktu, přičemž datum skutku jí není znám. Časové údaje týkající se pobytu jednotlivých členů rodiny s obžalovaným není schopna sdělit, je si však jista tím, že s obžalovaným neustále někdo byl. Adresy pobytu obžalovaného po dobu jeho skrývání se, nezná. Svědkyně [REDAKCE] ml. mj. označila daný skutek za nesmysl, kdy obžalovaný k tomuto nemá sklony a v životě by ženě neublížil, tudíž tomu nevěří, přičemž stejně nevěří tomu, že obžalovaný dopustil se skutku, pro který je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody. Je přesvědčena o tom, že obžalovaný byl po celou dobu s [REDAKCE], který nechodil ani ven, kdy toto ví proto, že pokaždé, když jednou či dvakrát do měsíce přijela ke své matce do Teplic, [REDAKCE] tam nebyl.

Obžalovaného nekonzistentní výpovědi tak dle názoru soudu zůstávají ve světle shora podrobně nastíněných rozporů a nereálných podkladů shledaných ve výpovědích jednotlivých svědků (rodinných příslušníků obžalovaného) vystupujících ve prospěch obžalovaného, zcela osamoceny. Oproti tomuto výpověď poškozené, která od přípravného řízení nezaznamenala výrazných změn či odchylek, je podepřena v podstatné své části výpověďmi svědků, a to [REDAKCE] a [REDAKCE], přičemž v souladu je rovněž s nashromážděnými listinnými důkazy, to zejména v podobě lékařských zpráv, protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, protokolu o rekognici osoby dle fotografií, protokolu o rekognici osoby, protokolu o vrácení věci, zprávy Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, zprávy PMS Most, záznamů Policie ČR a taktéž pátrací relace Televize Nova.

Trestní minulost obžalovaného je pak doložena jednak opisem rejstříku trestů a jednak jednotlivými rozhodnutími soudů, to zejména v podobě shora podrobně citovaných; a to

trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 20.12.2013 č.j. 31 T 217/2013 – 62, který nabyl právní moci dne 30.1.2014, rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.6.2016 č.j. 1 T 73/2016 - 68, který nabyl právní moci dne 1.8.2016, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1.8.2016 č.j. 4 To 272/2016 – 81, rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.4.2015 č.j. 3 T 11/2014 – 935, který nabyl právní moci dne 14.7.2015 a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14.7.2015 sp.zn. 7 To 58/2015.

Sklony obžalovaného k soustavnému páčání trestné činnosti různého charakteru jsou pak jednoznačně doloženy opisem rejstříku trestů, jakož i jednotlivými citovanými soudními rozhodnutími, z nichž je patrna trestná činnost páčána obžalovaným, jakož i pro ni uložené tresty, kteréžto zcela zjevně dosud neměly, to stejně jakožto běh zkušební doby vyvstalé z předchozího podmíněného odsouzení, na obžalovaného žádných výchovných účinků, neboť tyto nikterak nezměnily způsob vedení života obžalovaného a nikterak jej neponaučily a neměly vliv na páčání další závažné trestné činnosti.

Soud veden úvahami shora podrobně popsány, považuje výpověď obžalovaného, který spáchání jakékoliv trestné činnosti vůči poškozené zcela popírá, přičemž poškozenou ponejprv lituje, následně ji označuje lhářkou a „narkomankou“, která po večerech nespí a navštěvuje bary, přičemž ze spáchání předmětného skutku osočila jej pouze z toho důvodu, že viděla jeho tvář v televizi, kterážto nemá nikde opory, za ryze účelovou s úmyslem vyhnout se, či ponížít, míru postihu za své závažné protiprávní jednání.

Nad rámec uvedeného nelze opomenout, že obžalovaný je osobou opakovaně soudně trestanou, a to pro různorodou a v současné době i tu nejzávažnější trestnou činnost, pro niž byl opakovaně odsuzován, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody, kdy daného jednání dopustil se; jednak vůči osobě ženského pohlaví, jednak nedlouho poté, co byl odsouzen k výraznému nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro nejzávažnější trestnou činnost, jednak v době, kdy skrýval se před nástupem tohoto dlouhodobého trestu odnětí svobody a jednak ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení. Dle názoru soudu, jedná se tedy o osobu znalou vězeňského prostředí, stejně tak i z vlastních zkušeností, uvědomující si závažnost a rozsah svého protiprávního jednání a dopad sankce na jeho osobu za spáchané protiprávní jednání.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokázané, že obžalovaný; jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a jednak sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla. Proto je jeho jednání kvalifikováno jako; jednak zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a jednak přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr.zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním narušil zájem společnosti; jednak na ochraně osobní svobody, jednak na ochraně majetku. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit pouze pohrůzkou trestu ani některým z alternativních trestů. Jde o pachatele se sklony k soustavnému páčání velmi závažné úmyslné trestné činnosti různé povahy, kdy projednávaného skutku dopustil se; jednak vůči osobě ženského pohlaví, jednak krátce poté, co byl jiným soudem odsouzen pro zvlášť závažný zločin vraždy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 roků, jednak v době, kdy ukrýval se před nástupem tohoto trestu odnětí svobody a jednak ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení. Je tedy zcela patrné, že dosud uložené a

vykonané tresty, a to včetně trestů nepodmíněných, jakož i běh zkušební doby plynoucí z předchozího podmíněného odsouzení, se zcela míjely účinkem a obžalovaný si z těchto nevzal žádného ponaučení. Proto byl obžalovanému po zhodnocení veškerých podstatných okolností uložen trest nepodmíněný, neboť jen tak lze vzhledem k osobě obžalovaného zajistit účel trestu, a to v trvání 8 roků, kdy obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou od 2 do 10 roků, přičemž vyměřený trest, dle názoru soudu, dostatečně odráží skutečnost, že dosud uložené tresty se u něho minuly výchovným účinkem, když od páchání závažné trestné činnosti jej neodradila ani předchozí odsouzení či vykonané tresty odnětí svobody, uložené mu, za různorodou úmyslnou trestnou činnost, to zejména shora citovaný citelný nepodmíněný trest odnětí svobody. Daný trest odnětí svobody jest trestem souhrnným, kdy při uložení tohoto trestu byl současně zrušen výrok o trestu z jiné, shora citované trestní věci, vedené Okresním soudem v Teplicích pod sp.zn. 1 T 73/2016, neboť obžalovaný se projednávaného jednání dopustil dříve, nežli byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek pro jiný jeho trestný čin. Nebezpečnost jednání obžalovaného je zvyšována tím, že již byl, a to opakovaně soudně trestán pro velmi závažnou úmyslnou trestnou činnost, kdy předmětného jednání dopustil se vůči ženě, od níž nelze očekávat stejného odporu či fyzické obrany, jako je tomu u osob mužského pohlaví a taktéž v době, kdy ukrýval se před nástupem dříve uloženého trestu odnětí svobody. Z polehčujících okolností nelze zmínit a zohlednit ničeho. Vzhledem k úvahám výše uvedeným, závažnosti spáchaného skutku a zároveň pak, a to zejména, i s ohledem na osobu obžalovaného, považuje soud uložený nepodmíněný trest za zcela přiměřený.

Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osmi let, jsou tedy splněny veškeré formální i materiální podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice stanovené v § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku.

Soud rovněž, a to zcela, vyhověl nároku na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, která se připojila se svým nárokem řádně a včas, to ve výši 2 883 Kč, což jsou náklady nutně vynaložené na zdravotní péči poškozené [REDAKCE], přičemž tyto, jakož i jejich výše, byly řádně vyčísleny a doloženy.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat do o s m i dnů od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohl způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli

obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Mostě dne 5. září 2017

JUDr. Jan Hartman v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jitka Mašovská